

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 313 02.10.2020 г. Град Разград
Окръжен съд – Разград Първи въззивен граждански състав

На 02.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова
Членове: Ирина М. Ганева
 Атанас Д. Христов

като разгледа докладваното от Ирина М. Ганева Въззивно гражданско дело
№ 20203300500174 по описа за 2020 година

(1) Производство по чл.267 от Договора за функциониране на Европейския съюз, във връзка с чл.628 ГПК.

Окръжен съд Разград е сезиран с въззивна жалба от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А.Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А. клон България, представляван от законния представител Д.Д., подадена чрез пълномощник, против решение № 61/28.05.2020г. по гр.д. № 379/2019г. по описа на Районен съд Исперих в частта, с която е обявен за недействителен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-13636870/27.07.2016г., сключен между страните по делото и в частта, с която са отхвърлени исквете по чл.422 ГПК против Т.М. за дължимост на сумата 616,03лв. възнаградителна лихва за периода 20.05.2017г.-20.06.2018г., сумата 1 513,79лв. мораторна лихва за периода 20.06.2017г.-11.03.2019г. и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ изплащане. Жалбоподателят моли въззивния съд да отмени решението в обжалваните части и вместо него да постанови ново, с което да уважи в цялост предявените искове.

СТРАНИ В ПРОИЗВОДСТВОТО

(2) Жалбоподател - „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А.Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А. клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление гр.София, ЖК“Младост“ 4, Бизнес парк София, бл. 14, представляван от законни представители Д.Д. и Ж.С., действащи поотделно;

(3) Пълномощник – юриконсулт П.П..

(4) Въззиваем – Т. Г. М. , с постоянен и настоящ адрес гр.Исперих, ул.“Васил Левски“ № 63, вх.В, ет.1 ап.19. Не е открит на адреса; по данни на лице, живеещо на същия адрес,

ответникът и въззиваем е извън страната за неопределено време;

(5) Представява се в процеса от назначен от Районен съд Исперих особен представител за всички съдебни инстанции – адвокат Светлана Димова, със служебен адрес гр.Исперих, ул.“Ахинора“ №3.

ПРЕДМЕТ НА СПОРА И ОТНОСИМИ ФАКТИ

(6) Пред Районен съд Исперих е образувано гр.д. № 379/2019г. по подадена искова молба от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А.Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А. клон България, с предмет установяване на парични вземания от ответника Т.М., дължими по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-13636870/27.07.2016г., сключен между страните по делото. Исковата молба е подадена след издаване на заповед за изпълнение на парично задължение от 26.03.2019г. по ч.гр.д. № 215/2019г. по описа на РС Исперих, след като при опит за връчването ѝ на длъжника е установено, че същият не живее на официално регистрирания в страната постоянен и настоящ адрес, няма установена месторабота или място на осъществяване на стопанска дейност и след залепяне на уведомление същият не се е явил в съда за получаване на книжата.

(7) В обстоятелствената част на исковата молба ищецът твърди, че е сключил с ответника договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-13636870/27.07.2016г., по силата на който е отпуснал на Т.М. кредит от 12 000лв. със закупуване на застраховка в размер 990лв. Част от паричните средства в размер 5 191,74лв. са послужили за рефинансиране на стари задължения на кредитополучателя, а оставащата сума в размер 6 388,26лв. е усвоена от Т.М.. Същият се е задължил да погаси кредита на 22 месечни вноски от по 660,40лв. с последна погасителна вноска на 20.06.2018г., но е преустановил плащането им на 20.05.2017г., като към тази дата е погасил 8 месечни вноски. За останалите 14 непогасени вноски ищецът излага твърдение, че е настъпила предсрочна изискуемост на вземането, считано от 20.06.2017г., обявена от кредитора с изпратена покана за доброволно изпълнение до длъжника. Алтернативно излага твърдение, че неизплатената част от кредита е станала изискуема на основание настъпване на падежа на последната месечна вноска на 20.06.2018г. Като неплатени посочва сумите: главница в размер 8 629,47лв., възнаградителна лихва в размер 616,03лв. и законна лихва за забава в размер 1 513,79лв.

(8) На базата на изложените факти и обстоятелства в исковата молба ищецът моли съда да приеме за установено съществуването на парично вземане на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А.Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А. клон България, от Т.М. за следните суми: 8 629,47лв. (4 412,18 евро) главница по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и

ползване на кредитна карта PLUS-13636870/27.07.2016г., сключен между страните по делото; сумата 616,03лв. (314,97 евро) възнаградителна лихва за периода 20.05.2017г.-20.06.2018г., сумата 1 513,79лв. (773,99 евро) мораторна лихва за периода 20.06.2017г.-11.03.2019г. и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ изплащане.

(9) Особеният представител на ответника е изразил становище, че предявеният иск е допустим, но неоснователен поради нищожност на сключения с ищеца договор, като несъобразен с изискванията на чл.10 ал.1 от Закона за потребителския кредит – елементите на договора не са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12.

(10) В хода на съдебното дирене са установени следните факти: „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ЕАД и Т.М. са сключили договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-13636870/27.07.2016г. Между страните е уговорено погасяване на кредита на 22 равни месечни погасителни вноски, всяка в размер от по 660,40 лева, платими на 20-то число от месеца, с годишен процент на разходите 16,91 % и общо дължимата сума за изплащане в размер на 14 528,80 лева, с краен срок на погасяване – 20.06.2018г.

(11) Назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза установява, че в полза на ответника е отпуснат кредит за потребителски цели в размер на 12 000 лв., като е закупена и застраховка „Защита на плащанията“ със застрахователна премия в размер на 990 лв. Съгласно чл.2 от Условието по Договора за кредит, размерът на кредита за покупка на застраховката е платен директно на застрахователния агент „Директ Сървисис“ ЕАД, като застрахователната премия е разделена на равен брой вноски, които са част от месечните погасителни вноски по основния кредит. От общата сума на отпуснатия кредит 5 191,74 лева са използвани за рефинансиране на стари задължения на същия кредитополучател, друга част в размер на 420 лева са удържани от кредитора под формата на „Такса ангажимент“, а остатъкът от 6 388,26 лева е изплатена на кредитополучателя по негова сметка в Централна Кооперативна Банка. Ответникът е заплатил 8 погасителни вноски на обща стойност 5 283,30 лева, последната от които на 28.04.2017г., след което преустановил обслужването на кредита. Дължимите и неизплатени от ответника суми след преустановяване на плащанията по договора и преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч.гр.д.№ 215/2019г. на РС Исперих, възлизат в размера на исковите суми, както следва: главница (в това число и главницата по закупената застраховка) – 8 629,47 лева; възнаградителна лихва за периода от 20.05.2017г. до 20.06.2018г. върху непогасената главница – 616,03 лева, съобразно фиксирания лихвен процент и лихва за забава за периода от 20.06.2017г. до 11.03.2019г. – 1 513,79 лева.

(12) На 16.11.2018г. е изпратена покана изх.№ PLUS-13636870 до ответника от ищеца в настоящото производство “БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. Париж, чрез регистрирания в Търговския регистър клон на чуждестранния търговец - „БНП Париба Пърсънъл файненс“С.А., клон България и като универсален правоприемник на кредитора по

процесния договор "БНП Париба Пърсънъл Файненс"ЕАД. Ответникът е уведомен, че поради преустановяване плащането на вноските по договора на 20.05.2017г., вземането на кредитора е обявено за предсрочно изискуемо поради просрочени две и повече месечни вноски. Определен му е срок от седем дни от получаването на поканата, за погасяване на задължението. Поканата е получена от съпругата на ответника на 21.11.2018г.

(13) Тъй като не последвало плащане на задължението, ищецът е подал заявление, въз основа на което е образувано заповедно производство по ч.гр.д.№ 215/2019г. по описа на РС Исперих, по което е издадена заповед от 26.03.2019г. за изпълнение на парично задължение, за следните суми: 8 629,47 лева – главница по договор за потребителски заем № PLUS-13636870 от 27.07.2016г.; 616,03 лева – възнаградителна лихва за периода от 20.05.2017г. до 20.06.2018г.; 1 513,79 лева – мораторна лихва за периода от 20.06.2017г. до 11.03.2019г., законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 25.03.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноските по воденото заповедно производство. Съобщението до длъжника за издадената срещу него заповед за изпълнение е връчено чрез залепване на уведомление по чл.47 ал.1 ГПК. При възприето от съда редовно връчване при условията на чл.47 ал.7 във вр. с ал.5 ГПК, по указание на съда, дадено с разпореждане от 25.04.2019г. при условията на чл.415 ал.1 т.2 във вр. с ал.4 ГПК, ищецът депозира в срок иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение.

(14) Назначената по делото съдебно-техническа експертиза на документите, съдържащи се в кредитното досие на Т.М., изследва печатния текст в договор за потребителски кредит № PLUS-13636870/27.07.2016г. (условията по договора), състоящ се от 6 страници, приложение № 2 към чл.5 ал.2 ЗПК – стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити от 27.07.2016г., състоящ се от 2 страници; декларация за предоставяне на личните данни от 27.07.2017г. (една страница) и застрахователен сертификат, състоящ се от 8 страници, представляващи неразделна част към договора за кредит и съставляващи общо Кредитното досие на ответника, представено в оригинал по делото. Според експертното заключение, шрифтът, с който са отпечатани текстът на договора за потребителски кредит и условията по него (6 страници), както и приложение № 2 към чл.5 ал.2 ЗПК – стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити (2 страници), е на кирилица, формат „Garamond“ нормален, с размер на шрифта 12. Печатният текст на декларацията за предоставяне на личните данни (една страница) има същите характеристики на формата, но е с размер на шрифта 10. Шрифтът, с който е отпечатан текстът на застрахователния сертификат (8 страници), също е на кирилица, но формат „Arial Narrow“, нормален, с размер 10. Крайното заключение на експертизата е, че видът, форматът и размерът на печатния текст на изследвания договор за потребителски кредит и останалите негови елементи са различни и не отговарят на изискванията на чл.10 ал.1 от Закона за потребителския кредит.

(15) Районен съд Исперих е постановил решение № 61/28.05.2020г., с което е приел наличието на договорната връзка между страните, но е достигнал до правния извод, че договорът за потребителски кредит не отговаря на изискванията на чл.10 ал.1 от Закона за

потребителския кредит, тъй като не е спазено изискването всички елементи на договора да бъдат представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12. Изводът е мотивирал съда да приеме приложимост на чл.22 предл.1 от Закона за потребителския кредит и съответно е обявил договора за потребителски кредит, сключен между страните, за недействителен. Като последица от обявената недействителност и съгласно чл.23 ЗПК, съдът е приел за установено съществуването на парично вземане на ищеца от ответника само за чистата стойност на непогасения кредит в размер на 8 629,47лв., представляваща непогасената главница по кредита и по закупената застраховка. В останалата част за претендираните акцесорни вземания искът е отхвърлен като неоснователен.

(16) Във въззивната жалба „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А.Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“С.А. клон България, е развил доводи за неправилност на съдебното решение в обжалваната част, поради несъобразяване на решението на районния съд с разпоредбата на чл.10 параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО. По повод подадената въззивна жалба е образувано настоящото въззивно гражданско дело № 174/2020г. по описа на Окръжен съд Разград.

ПРИЛОЖИМИ НОРМИ ОТ ВЪТРЕШНОТО ПРАВО

(17) Закон за потребителския кредит:

(18) Чл. 1. Този закон урежда:

1. изискванията към договора за потребителски кредит, включително когато е сключен чрез посредник, както и към рекламата на този вид договор;
2. изискванията към преддоговорната информация и начина на изчисляване на годишния процент на разходите при договор по т. 1;

(19) Чл. 2. Целта на закона е да осигури защита на потребителите чрез създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит, както и чрез насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на потребителски кредит.

(20) Чл. 5. (1) Преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник предоставя своевременно на потребителя съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити съгласно приложение № 2.

.....

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г., изм., бр. 59 от 2016 г.) Информацията по ал. 1, 2, 9 и 13, както и общите условия се предоставят на потребителя безвъзмездно, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на информацията и на общите условия се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12.

(21) Чл. 9. (1) Договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне.

(2) Страни по договора за потребителски кредит са потребителят и кредиторът.

(3) Потребител е всяко физическо лице, което при сключването на договор за потребителски кредит действа извън рамките на своята професионална или търговска дейност.

(4) Кредитор е всяко физическо или юридическо лице, което предоставя или обещава да предостави потребителски кредит в рамките на своята професионална или търговска дейност.

(22) Чл. 10. (1) (Изм. – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г.) Договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора.

(23) Чл. 11. (1) Договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа:

.....

3. името, единния граждански номер (личен номер или личен номер за чужденец), постоянния и настоящия адрес на потребителя;

.....

7. общия размер на кредита и условията за усвояването му;

.....

9. лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти;

.....

15. лихвения процент, който се прилага при просрочени плащания, изчислен към момента на сключване на договора за кредит, начините за неговото променяне, както и стойността на всички разходи, които се дължат при неизпълнение на договора;

16. предупреждение за последиците за потребителя при просрочие на вноските;

.....

19. изискуемите застраховки, ако има такива;

(24) Чл. 22. (Доп. – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г.) Когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, договорът за потребителски кредит е недействителен.

(25) Чл.23. Когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

(26) § 2. от ДР на ЗПК (Доп. - ДВ, бр. 91 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ, L 133/66 от 22 май 2008 г.), и на Директива 2011/90/ЕС на Комисията от 14 ноември 2011 г. за изменение на част II на Приложение I към Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, в която са предвидени допълнителни допускания за изчисляването на годишния процент на разходите (ОВ, L 296/35 от 15 ноември 2011 г.).

ОТНОСИМА СЪДЕБНА ПРАКТИКА НА БЪЛГАРСКИТЕ СЪДИЛИЩА

(27) Националните съдилища са разделени в прилагането на нормата на чл.10 ал.1 ЗПК и я тълкуват по два различни начина, като и в двата случая черпят аргументи от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета, но по различен начин.

(28) Първата група съдебни състави приемат, че изискванията на Директива 2008/48/ЕО включват договорите за кредит да се изготвят на хартиен или друг траен носител, като договорът посочва по ясен и кратък начин конкретни данни, които

задължително следва да се съдържат в него, за да може потребителят да прецени обема на своето задължение. От друга страна, чл.10 ал.1 ЗПК изисква освен договорът за потребителски кредит да се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, още и всички елементи на договора да се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12. Съдебните състави приемат, че с чл.10 ал.1 ЗПК българският законодател е въвел допълнително изискване към договора за потребителски кредит, което не се съдържа в Директива 2008/48/ЕО и в същото време води до значителна санкция за кредитодателя – загубване на правото да получи лихви и направени разходи по кредита. Доколкото разпоредбата на чл.10 ал.1 ЗПК в частта ѝ относно изискването всички елементи на договора да се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, не е в съответствие с Директива 2008/48/ЕО, съдилищата не прилагат този текст от националния закон. В този смисъл черпят аргументи по аналогия от решение на Съда на ЕС от 12 юли 2012 г. по дело С 602/10 и решение на Съда на ЕС от 5 септември 2019 година по дело С 331/18. Изходът от правния спор по тези дела е, че договорите за потребителски кредити, чиито елементи не са с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12, са действителни и съответно длъжниците имат задължение за връщане освен на главницата, още и на лихвите и направените разходи по кредита. В този смисъл са постановени решение № 152 от 17.10.2019 г. на ОС Търговище по в. гр. д. № 247/2019 г.; решение № 153 от 21.10.2019 г. на ОС Търговище по в. гр. д. № 249/2019 г.; Решение № 437 от 26.11.2019 г. на ОС Перник по в. гр. д. № 502/2019 г.(тук не е направена връзка с Директива 2008/48/ЕО); решение № 29 от 24.02.2020 г. на състав на ОС Разград по в. гр. д. № 363/2019 г.

(29) Втората група съдебни състави приемат, че ако договорът за потребителски кредит и всички негови елементи, в т.ч. застрахователен сертификат, който съдържа условията на застраховката и е подписан от кредитора и длъжника, нарушават законовото изискване на чл.10 ал.1 ЗПК за минимален размер на шрифта и представянето им с еднакъв по вид, размер и формат шрифт, същият е недействителен и тогава по него се дължи само чистата стойност на получената главница, без лихви и разноски по кредита. В решение от 9.01.2020г. по гр.д. № 325/2019г. на РС Русе аргументи в горния смисъл са почерпени отново от Директива 2008/48/ЕО, но от съображение 31 от нейния преамбюл, че за да се даде възможност на потребителя да познава своите права и задължения по договор за кредит, този договор следва да съдържа цялата необходима информация по ясен и кратък начин. Съдът е приел, че в изпълнение на Директивата клаузите на договора трябва да бъдат формулирани по начин, който е достъпен за средния потребител и да бъдат напечатани на шрифт, който позволява лесното им прочитане и който не е твърде дребен, за да се избегне опасността той да бъде пренебрегнат от страна на потребителя. В тази връзка чл.10 ал.1 ЗПК изисква всички елементи на договора за кредит да са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12. Неспазването на това изискване се санкционира с недействителност на договора за кредит – чл. 22 от ЗПК. В подкрепа на това тълкуване и на разбирането, че всички елементи на договора трябва да бъдат с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, са решение №99/8.04.2019. по в.гр.д. № 104/2019г. на ОС

Враца; Решение № 105/10.07.2020г. по в.т.д. № 200/2020г. на ОС Русе; Решение от 24.07.2020г. по гр.д. № 7597/2019г. на РС Плевен, VIII състав; решение от 23.01.2020г. по гр.д. № 3858/2019г. на РС Плевен, IX състав; решение от 9.01.2020 г. по гр.д. № 325/2019 г. на РС Русе, VI състав; решение № 266/23.12.2019г. по гр.д. № 461/2019г. на РС Попово, решение № 86/19.04.2019г. по в.гр.д. № 67/2019г. на състав на ОС Разград.

ПРИЛОЖИМИ НОРМИ ОТ ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(30) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета:

(31) Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз, като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него, като взеха предвид предложението на Комисията, като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, като имат предвид, че:

.....

31) За да се даде възможност на потребителя да познава своите права и задължения по договор за кредит, този договор следва да съдържа цялата необходима информация по ясен и кратък начин;

(32) Чл.1. Целта на настоящата директива е да хармонизира някои аспекти на законите, подзаконовите актове и административните процедури на държавите-членки, отнасящи се до договорите за потребителски кредит.

(33) Чл.2. параграф 1 Настоящата директива се прилага за договори за кредит.

(34) Чл.10 параграф 2 Договорът за кредит посочва по ясен и кратък начин:

.....

б) идентификационните данни и адресите на страните по договора

о) изискваните обезпечения и застраховки, ако има такива;

(35) Чл.22 параграф 1 Доколкото настоящата директива съдържа хармонизирани разпоредби, държавите-членки могат да не запазят или въвеждат разпоредби, различни от предвидените в настоящата директива.

ПРИЧИНИ, ПОРАДИ КОИТО ОКРЪЖЕН СЪД РАЗГРАД ОТПРАВЯ ЗАПИТВАНЕ КЪМ СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(36) Съдът е сезиран с искова молба за установяване на парични вземания по договор за потребителски кредит. Предметът на иска попада в обхвата на Директива 2008/48/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ, L 133/66 от 22 май 2008 г.).

(37) Въпросът, който се поставя с въззивната жалба против решение № 61/28.05.2020г. по гр.д. № 379/2019г. по описа на Районен съд Исперих, се отнася до действителността на договор за потребителски кредит, която е обусловена от това дали всички елементи на договора – неговите условия, застрахователният сертификат и декларацията за идентификационните данни на кредитополучателя, следва да бъдат представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт, при това размерът да е не по-малък от 12. Законът за потребителския кредит е приет с цел въвеждане на Директива 2008/48/ЕО (§2 от ДР на ЗПК), чиято цел е да хармонизира някои аспекти на законите, подзаконовите актове и административните процедури на държавите-членки, отнасящи се до договорите за потребителски кредит – чл.1 от Директивата.

(38) Българските съдилища дават противоречиви разрешения относно приложението на чл.10 ал.1 ЗПК и неговата съвместимост с Директива 2008/48/ЕО, като и в двата случая се черпят аргументи от текстове на директивата. Противоречиви решения са постановени и от различни състави на Окръжен съд Разград (цитирани по-горе).

(39) Жалбоподателят е направил искане за отправяне на преюдициално запитване за тълкуването на чл.10 параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО. Във въззивната жалба излага твърдение, че Директивата е приета с цел постигане на пълна и задължителна хармонизация в областта на потребителските кредити и в съдебната практика на Съда на ЕС е установен принципът, че държавите-членки не могат да приемат в националното си законодателство непредвидени в Директивата задължения за страните по договора. Жалбоподателят счита, че разпоредбата на чл.10 ал.1 ЗПК е именно такава – съдържа изискване всички елементи на договора да бъдат представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, което не се съдържа в Директивата и не е в съответствие с целта ѝ за хармонизация на законодателството в областта на потребителските кредити.

(40) Налице е необходимост от тълкуване на разпоредбите на чл.22 параграф 1, член 10 параграф 2 и съображение 31 от преамбюла на Директива № 2008/48/ЕО по следните въпроси:

1. Следва ли чл.22 параграф 1 от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкува в смисъл, че не допуска национална мярка, с която се цели транспонирането на тази директива във вътрешното право, да налага на кредитните институции непредвидени в директивата задължения, отнасящи се до представянето на всички елементи на договора за кредит в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в какъвто смисъл е нормата на чл.10 ал.1 от Закона за потребителския кредит.
2. Следва ли член 10 параграф 2 и съображение 31 от преамбюла на Директива №

2008/48/ЕО да се тълкуват в смисъл, че елементите на договора за кредит – неговите условия, идентификационните данни на кредитополучателя и условията на застраховката, трябва да са представени в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, за да отговарят на изискването, предвидено в тези разпоредби, за посочването им по ясен начин.

(41) Съдът счита, че следва да бъде запазена анонимността на ответника – въззиваем. Същият не участва лично в процеса поради невъзможност да бъде открит на официално регистрирания адрес и се представлява от служебно назначен особен представител. При това положение съдът е в невъзможност да вземе личното му съгласие за оповестяване на неговата самоличност.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

(42) Спира производството по въззивно гражданско дело № 174/2020г. по описа на Окръжен съд Разград, до произнасяне на Съда на Европейския съюз по зададените по-долу въпроси.

(43) На основание чл.267 параграф 1 ДФЕС отправя запитване до Съда на Европейския съюз по следните преюдициални въпроси:

1. Следва ли чл.22 параграф 1 от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкува в смисъл, че не допуска национална мярка, с която се цели транспонирането на тази директива във вътрешното право, да налага на кредитните институции непредвидени в директивата задължения, отнасящи се до представянето на всички елементи на договора за кредит в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12;
2. Следва ли член 10, параграф 2, и съображение 31 от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкуват в смисъл, че елементите на договора за кредит – неговите условия, идентификационните данни на кредитополучателя (член 10, параграф 2 буква „б“ от директивата) и условията на застраховката (член 10, параграф 2 буква „о“ от директивата), трябва да са представени в еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, за да отговарят на изискването, предвидено в тези разпоредби, за посочването им по ясен начин.

(44) Отправя искане до Съда на Европейския съюз за запазване на анонимността на имената на въззиваемата страна по в.гр.д. № 174/2020г. по описа на ОС Разград.

(45) Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____